

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. G.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 20 marca 2024 r.,
wniosku o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt II AKa 60/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt III K 139/21,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

M. G. pismem z dnia 18 stycznia 2024 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 9 października 2023 r., sygn. akt II AKa 60/23, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt III K 139/21, którym skazano go za przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Skazany zakwestionował rzetelność opiniowania biegłego w sprawie oraz ocenę wiarygodności zeznań pokrzywdzonej w kontekście zmiany ich treści na etapie postępowania sądowego. Odniósł się także do okoliczności faktycznych sprawy –

tła zdarzenia oraz zakwestionował ustalenie co do strony podmiotowej przypisanego mu przestępstwa.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (zob. *postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924; z dnia 26 lutego 2021 r., V KO 6/21, LEX nr 3123842*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem argumentacja skazanego nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych. Treść wniosku wskazuje, że intencją M. G. jest ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy, czemu – co oczywiste – nie służy instytucja wznowienia postępowania (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., V KZ 46/21, LEX nr 3239892*). Jej przesłanką jest bowiem m.in. to, aby po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Takich dowodów skazany jednak nie przedstawił, jedynie kontestując ocenę dowodów przeprowadzoną w sprawie i wyprowadzone na tej podstawie ustalenia faktyczne.

Z tych względów, wobec braku okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ał]

